

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Information Rights) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 10 lutego 2014 r. – East Sussex County Council przeciwko The Information Commissioner, Property Search Group, Local Government Association

(Sprawa C-71/14)

(2014/C 102/34)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Information Rights)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: East Sussex County Council

Strona pozwana: The Information Commissioner, Property Search Group, Local Government Association

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy interpretować art. 5 ust. 2 dyrektywy 2003/4/WE⁽¹⁾, a w szczególności czy uzasadniona kwota opłaty za dostarczenie określonego rodzaju informacji o środowisku może zawierać:
 - a) część kosztów utrzymania bazy danych, z której korzysta organ władzy publicznej w celu udzielenia odpowiedzi na wnioski o udostępnienie informacji takiego rodzaju;
 - b) ogólne koszty związane z czasem przeznaczonym przez pracowników, odpowiednio wzięte pod uwagę przy obliczaniu opłaty?
- 2) Czy jest zgodne z art. 5 ust. 2 i art. 6 dyrektywy upoważnienie przez państwo członkowskie w swoich przepisach organu władzy publicznej do pobierania opłaty za dostarczenie informacji o środowisku, która „[...] nie przekracza kwoty uznanej przez organ władzy publicznej za uzasadnioną”, jeżeli decyzja organu władzy publicznej co do tego, jaka kwota jest „kwotą uzasadnioną”, podlega kontroli administracyjnej i sądowej, tak jak ma to miejsce w prawie angielskim?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41, s. 26 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 15, t. 7, s. 375).

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-77/14)

(2014/C 102/35)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i A. Marcoulli)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie podjąwszy w wyznaczonym terminie wszelkich działań koniecznych do odzyskania pomocy uznanej za bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem zgodnie z art. 1 decyzji⁽¹⁾ Komisji z dnia 13 lipca 2011 r. – C(2011) 4916 (w sprawie pomocy państwa SA.26117 – C 2/2010, ex NN 62/2009) udzielonej przez Grecję na rzecz Aluminium of Greece SA) – lub w każdym razie nie informując wystarczająco Komisji o działaniach podjętych zgodnie z art. 4, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na podstawie art. 2, 3 i 4 wspomnianej decyzji i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga Komisji odnosi się do niewykonania przez Republikę Grecką decyzji Komisji dotyczącej pomocy państwa przyznanej bezprawnie spółce Aluminium of Greece SA, która musi zostać odzyskana przez publiczne przedsiębiorstwo energetyczne (DEI).

Komisja podkreśla, że Grecja była zobowiązana zapewnić wykonanie decyzji w terminie czterech miesięcy od dnia jej doręczenia. Decyzja została doręczona w dniu 14 lipca 2011 r. i Komisja nie przyznała żadnego przedłużenia na wykonanie decyzji. W konsekwencji z formalnego punktu widzenia termin do zastosowania się do decyzji upłynął w dniu 14 listopada 2011 r.

Komisja przypomina, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału jedynym uzasadnionym powodem, na jaki państwo członkowskie może się powołać wobec skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wniesionej przez Komisję na podstawie art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jest bezwzględna niemożliwość prawidłowego wykonania decyzji.

Niemniej w niniejszym przypadku władze greckie nigdy nie podniosły argumentu opartego na bezwzględnej niemożliwości wykonania. Wręcz przeciwnie, od samego początku władze te wyraziły wolę wykonania decyzji możliwie jak najszybciej. W każdym razie Komisja podkreśla, iż aż do momentu wniesienia niniejszej skargi władze greckie nie podjęły jeszcze żadnego działania w celu choćby częściowego wykonania decyzji.

Ponadto Komisja zauważa, że nakaz zapłaty kwoty pomocy zabezpieczonej przez DEI na rzecz Aluminium of Greece SA został zawieszony wyrokiem Monomeles Protodikeio Athinon (sądu pierwszej instancji w Atenach). Zdaniem Komisji sąd krajowy, o którym mowa, zawieszając wykonanie nakazu zapłaty, nie uwzględnił określonych w utrwalonym orzecznictwie Trybunału przesłanek zawieszenia wykonania aktu krajowego wydanego w celu wykonania prawa Unii ⁽²⁾.

Komisja uważa, że Grecja nie podjęła działań koniecznych do wykonania decyzji bądź zgodnie z rozwiązaniem będącym przedmiotem dyskusji między jej służbami a właściwymi władzami greckimi, bądź w jakikolwiek inny odpowiedni sposób.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 27 czerwca 2012 r., s. 83-89.

⁽²⁾ Wyroki: z dnia 21 lutego 1991 r. w sprawach połączonych C-143/88 i C-92/89 Zuckerfabrik Süderdithmarschen A.G. i in., Rec. s. I-415; z dnia 9 listopada 1995 r. w sprawie C-465/93 Atlanta Fruchthandels-gesellschaft mbH i in., Rec. s. I-3761.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2013 r. w sprawie T-117/12 ANKO przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 lutego 2014 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-78/14 P)

(2014/C 102/36)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i B. Conte)

Druga strona postępowania: ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu;
- obciążenie drugiej strony kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zawarła z dwoma różnymi konsorcjami, do których należała druga strona postępowania ANKO, porozumienia w sprawie subwencji na finansowanie projektów „OASIS” i „PERFORM” w ramach Siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji.